

Dosar nr. 1-1907/2023
1-23106738-12-1-25072023

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

14 decembrie 2023

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

În componența:

Președintelui ședinței, judecătorul

Olga

Bejanari

Grefier

Melisa

Gaidanov

Cu participarea:

Procurorului

Artur

Lupașco

Apărătorului în interesele inculpatei

Alexandru

Pavalatii

Inculpatei

Natalia Surdu

În lipsa:

Părții vătămate

Sergiu Carauș

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Surdu Natalia *****, data nașterii *****, IDNP *****, originară din *****, domiciliată în *****, neangajată în câmpul muncii, căsătorită, un copil minor la întreținere, studii medii, cet. a Republicii Moldova, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu se află la evidența medicilor psihiatru sau narcolog, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare legală, respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 25 iulie 2023 – 14 decembrie 2023.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța,

C O N S T A T Ă :

Fapta prejudiciabilă constatată

Inculpata Surdu Natalia, la 04 mai 2023, aproximativ la ora 20:30 min., urmărind scopul sustragerii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere, sub pretextul de a efectua un apel telefonic, acționând cu interes material cu scopul sustragerii bunurilor victimei, purtând discuții în vederea inducerii și menținerii în eroare, dându-și seama de caracterul prejudiciabil a acțiunilor sale, aflându-se pe adresa mun. Chișinău, str. Ion Creangă 2, a dobândit de la Cărăuș Sergiu, telefonul mobil de model „*****”, de culoare gri, cu EMEI: ***** și EMEI 2: *****, în care era instalată cartela SIM cu nr. *****, la preț de 15 000 lei și cu bunul sustras a părăsit locul infracțiunii, cauzându-i lui Cărăuș Sergiu, un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 15 000 lei.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Surdu Natalia, au fost încadrate juridic în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal, *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, cu cauzarea de daune considerabile.*

Privind procedura.

În ședința de judecată preliminară din 14 noiembrie 2023, până la începerea cercetării judecătorești, inculpata Surdu Natalia a înaintat personal o cerere olografă autentică, prin care a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și că nu are obiecții asupra faptei indicate, nu solicită administrarea altor probe (*f.d. 92*).

Apărătorul Alexandru Pavalatii, care acționează în interesele inculpatei, în baza mandatului avocațial nr. ***** din 30 mai 2023 (*f.d. 36*), a susținut admiterea cererii înaintate de inculpată și examinarea cauzei în procedură simplificată.

Subsecvent, procurorul Lupașco Artur nu a înaintat obiecții în privința cererii, opinând că este dreptul inculpatei de a recurge la procedura de examinare simplificată.

Instanța atestă că potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul

declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

În conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (4) din Codul procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, totodată se trece la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra*, instanța de judecată remarcând faptul că înscrisul inculpatei Surdu Natalia prin care recunoaște faptele incriminate cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și totodată ultima, beneficiind de capacitate de exercițiu deplină, a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, instanța a admis prin încheierea protocolară din 14 noiembrie 2023, cererea inculpatei de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acesteia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Declarațiile inculpatei în ședință de judecată

Inculpata Surdu Natalia, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu întocmit, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală a declarat că la 04 mai 2023, se afla pe str. Ion Creangă, nr. 2, mun. Chișinău, a solicitat telefonul de la Carauș Sergiu pentru a o suna pe mama sa, însă a plecat cu el acasă. A sustras telefonul de model „*****”. A prejudiciat partea vătămată cu 15 000 lei. Telefonul l-a restituit în aceeași zi, ea a plecat acasă fiind în stare de ebrietate soțul a văzut că nu este telefonul ei și l-a întors înapoi.

La întrebările de concretizare ale avocatului Pavalatii Alexandru, inculpata a menționat că îi pare rău de cele comise, era în stare de ebrietate și nu-și dădea seama ce face.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică:

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când

toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatei Surdu Natalia, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare și la fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaște în calitate de bănuț, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpata Surdu Natalia își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acesteia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpată:

- *Declarațiile părții vătămate Cărăuș Sergiu*, care a declarat că, locuiește pe adresa indicată de unul singur. La 04 mai 2023, aproximativ ora 20:30 min., în timp ce se afla la stația „Universitatea Pedagogică Ion Creangă”, de pe *****, de el s-a apropiat o persoană de gen feminin, care i-a cerut telefonul pentru a efectua un apel. Persoana dată era îmbrăcată în blugi de culoare albastră și o geacă de culoare albastră, de înălțime aproximativ 1,75 m, de corpolență medie. Pe față avea o vânătaie la ochiul stâng, părul lung, negru și o cicatrice pe partea stângă a feței, lângă barbă. De asemenea, aceasta era împreună cu o persoană de gen masculin cu ochelari pe ochi, care stătea permanent lângă ultima. A memorat-o destul de bine pe ultima, astfel încât ar recunoaște-o cu siguranță dacă ar mai vedea-o. După ce i-a dat telefonul, s-a întors să își aprindă o țigară, timp de câteva secunde, după care persoanele date nu mai erau nicăieri. S-a uitat înjur și nu mai era nimeni, apoi a cerut telefonul unui domn ca să sune pe numărul său, însă acesta era deja deconectat. Telefonul mobil era de model „****”, de culoare gri, cu IMEI1: **** și IMEI 2: ****, în care era instalată cartela SIM cu nr. ****, la preț de 15 000 lei. Totodată, telefonul era în husă de culoare neagră, iar sticla de protecție a ecranului avea o fisură de-a lungul ecranului ce pornea din colțul ecranului de sus spre mijlocul stâng. Astfel, i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil. Persoanele date nu le-a mai văzut până la momentul respectiv, nu cunoaște cine sunt și nu știe în ce direcție s-au îndreptat după ce i-au luat telefonul (*f.d. 14-15*).

- *Declarațiile martorului Munteanu Victor*, care a declarat că, locuiește pe adresa indicată și activează în calitate de hamal la SRL „Anturaj-Nou”, de vreo 7 luni. Cu Sergiu Carauj, se cunosc de la lucru, din momentul în care ultimul s-a angajat, sunt colegi. La 04 mai 2023, au lucrat până la ora 19:00 min, după care, au mers să servească câte o bere, la un local de pe str. Mesager. Peste vreo ora, aproximativ la ora 20:00 min, s-au pornit spre stația de la „Ion Creangă”, unde trebuia să se despartă, fiecare pe direcția sa. În timp ce erau la stație, de Sergiu s-a apropiat o doamnă, de statură medie, cu o vânătaie la ochiul stâng, îmbrăcată în blugi, dar nu s-a prezentat, Aceasta venea din direcția magazinului, care activează 24/24, situat pe str. Ion Creangă. Ei au început să discute ceva, dar ultimul a plecat deoarece a venit troleibuzul nr. 22, în care trebuia să urce. Pe doamna respectivă nu a mai văzut-o anterior și nu cunoaște cine este. Telefonul lui Sergiu sigur era la el în tot acest timp, deoarece l-a văzut, cum vorbea la telefon și după asta cum îl ținea în mână (*f.d. 19*).

- *Declarațiile martorului Irodoi Andrei*, care a declarat că, locuiește pe adresa indicată, împreună cu copilul, mama și concubina Surdu Natalia. La 06 mai 2023, concubina Natalia, a venit acasă, în stare de ebrietate aproximativ la ora 15:30 min. Aceasta avea la ea un telefon mobil de model „Xiaomi” care era deconectat. La întrebarea de unde îl are, i-a comunicat că l-a găsit pe o bană. Ulterior, l-a luat și l-a pus pe un dulap, dar nu știa ce să facă cu el și cui să-l întoarcă. Ulterior, peste vreo 2-3 zile, Natalia a plecat de acasă și nu s-a întors până la momentul audierii. Menționează că, Natalia deja de un an de zile consumă des băuturi alcoolice și au mai fost cazuri când dispărea de acasă pe mai mult timp. Nu cunoaște nimic despre cercul ei de prieteni, unde ar putea fi și cu cine petrece timpul. Aceasta, îl sună uneori, de pe numere ascunse, însă telefonul cu numărul ei este deconectat. Poate că este pierdut telefonul ei, pentru că până acum a pierdut deja două telefoane din cauza alcoolului. Când a aflat că este căutată de poliție, deodată și-a amintit de telefonul respectiv și a fost de acord să îl predea benevol (*f.d. 20*).

- *Ordonanța și Procesul-verbal de ridicare, din 24.05.2023*, potrivit căruia de la Irodoi Andrei, în incinta IP Buiucani al DP a mun. Chișinău, situat pe *****, s-a ridicat un telefon mobil de model „*****”, cu numărul de IMEI 1: ***** și IMEI2: ***** de culoare negru (*f.d. 21-22*).

- *Procesul-verbal de examinare din 26.05.2023*, prin care s-a supus examină- telefonul mobil de model „*****”, ridicat prin ordonanță și proces-verbal de ridicare din 24.05.2023, în cadrul examinării s-a stabilit că, obiectul supus examinării îl constituie telefon mobil de model „*****”, cu numărul de IMEI ***** și IMEI 2: *****, de culoare negru. De asemenea, s-a stabilit că, în telefon nu este introdusă nici o cartelă SIM, locul destinat pentru aceasta fiind gol. Tot în cadrul prezentei examinării s-a stabilit că, telefonul în sine nu dispune de careva deteriorări vizibile. Pe ecranul telefonul este o sticlă de protecție, pe care se atestă câteva fisuri, care pornesc din mijlocul de sus a ecranului, spre mijlocul din partea stângă. De asemenea, telefonul este într-o husă de culoare neagră, în formă de carte, care se deschide (*f.d. 21-24*).

- *Ordonanță de recunoaștere în calitate de corp delict din 23.03.2023*, a telefonului de model „*****”, cu numărul de IMEI 1: ***** și IMEI 2: *****, de culoare negru (*f.d. 26-28*).

Mijloace materiale de probă:

Telefonul mobil de model „***** ”, ridicat prin ordonanță și proces verbal de ridicare din 24.05.2023.

În acest context prin prisma art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a

acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatei.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului întocmit, acțiunile lui Surdu Natalia au fost încadrate în baza art. 190 alin.(1) din Codul penal.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din Codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în

jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364¹ din Codul de procedură penală, audiind inculpata în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultima recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, acțiunile căreia instanța încadrează cazurile de învinuire în conformitate cu prevederile articolului 190 alin. (1) din Codul penal, după semnele *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, cu cauzarea de daune considerabile.*

Astfel, cu referire la învinuirea înaintată inculpatei Surdu Natalia în comiterea infracțiunii incriminare, instanța conchide că apreciind în ansamblu probele administrate la urmărirea penală și acceptate de inculpată, din punct de vedere al coroborării, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a ajuns la concluzia prezenței faptei infracțiunii și al vinovăției inculpatei în săvârșirea infracțiunii incriminate, încadrând juridic corect acțiunile acesteia.

Astfel, atât declarațiile părții vătămate Carauș Sergiu, precum și declarațiile martorilor Munteanu Victor și Irodoi Andrei, confirmă faptul sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, fapt recunoscut și de inculpata Surdu Natalia în cadrul audierii acesteia în instanța de judecată.

Totodată bunul sustras prin abuz de încredere și anume telefonul mobil de model „*****”, cu numărul de IMEI 1: ***** și IMEI 2: *****, de culoare negru a fost ridicat la 24.05.2023, de la Irodoi Andrei, prin procesul-verbal de ridicare din 24.05.2023, în incinta în incinta IP Buiucani al DP a mun. Chișinău, situat pe *****, circumstanțe ce nu au fost negate de inculpată.

Cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui Surdu Natalia la răspundere penală, conform încadrării juridice în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată constată că inculpata a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 190 din Codul penal, care are un caracter complex, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni formându-l relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar *obiectul juridic secundar* al escrocheriei în speță, îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea și buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă, alterate prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare.

Obiectul material al infracțiunii în cauză îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor, în spețe constând într-un telefon mobil de model „*****” dobândit ilicit.

Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunii incriminate lui Surdu Natalia, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în sustragerea bunurilor altei persoane, b) acțiunea adiacentă, care constă în abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare.

Urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, fiind cauzat lui Carauș Sergiu un prejudiciu material în sumă de 15 000 lei, iar legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile este una dovedită prin probe administrate la faza de urmărire penală, descrise anterior.

Instanța mai reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință, iar la cazul dedus judecății acest fapt s-a dovedit dispunerea de bunul dat.

La caz, circumstanțele de fapt privind fapta prejudiciabilă comisă și condițiile acesteia sunt confirmate exclusiv de inculpată în ședință de judecată, iar astfel, instanța conchide că ultima a oferit declarații similare după conținut, care nu afectează probatoriul pe marginea cauzei penale și confirmă circumstanțele de fapt pentru care este învinuită.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de escrocherie este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpata Surdu Natalia.

Instanța de judecată reține faptul că inculpata a recunoscut vinovăția sa în ședință de judecată, oferind detalii despre modul dobândirii ilicite a bunurilor, declarații care sunt apreciate ca veridice din motivul coroborării acestora cu alte mijloace de probă administrate la faza urmăririi penale privind modul, timpul și locul comiterii infracțiunii, dar și din lipsa oricăror discrepanțe semnificative dintre acestea.

Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

La caz, instanța atestă că inculpata Surdu Natalia a fost identificată prin extrasul din Registrul de Stat al Populației (*f.d. 33*) și este născută la *****, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog (*f.d. 47, 48*) și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

Cu privire la individualizarea pedepsei

De către acuzatorul de stat Lupașco Artur, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatei Surdu Natalia vinovată de săvârșirea infracțiunii

prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, iar prin prisma art. 80¹ din Codul penal, să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată.

Apărătorul Pavalatii Alexandru, care acționează în interesele inculpatei Surdu Natalia, a pledat pentru aplicarea unei pedepse mai blânde.

Inculpata Surdu Natalia, în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că regretă cele întâmplate și solicită aplicarea unei pedepse mai blânde.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte

persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispușe la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri*), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpată, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, comise cu intenție.

Totodată, instanța de judecată reține că Surdu Natalia a comis infracțiunea în prezența circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. a) din Codul penal, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave și în lipsa circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal.

Subsecvent, recunoașterea vinovăției, instanța nu o va reține ca circumstanță atenuantă, în vederea neacordării aceleiași circumstanțe unei duble valențe juridice, atât timp, cât instanța a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, iar

potrivit art. 80¹ alin. (1) din Codul penal, inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Concomitent, temeuri pentru liberarea inculpatei Surdu Natalia de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, în acest caz nu au fost stabilite.

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, prezența unei circumstanțe atenuante și lipsa circumstanțelor agravante reținute, precum și de personalitatea inculpatei care nu are antecedente penale, are un copil minor la întreținere, consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, și care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni este aplicarea unei pedepse sub forma muncii neremunerate, ținând cont că inculpata nu este angajată în câmpul muncii fiind în imposibilitate de a executa pedeapsa sub formă de amendă, iar cu referire la pedeapsa cu închisoare a-r fi disproporțională în raport cu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatei.

Totodată, instanța concretizează că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364¹ din Codul de procedură penală și 80¹ alin. (1) din Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare sau cu muncă neremunerată în folosul comunității.

În acest mod, în speță, noile limite ale pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (1) din Codul penal se modifică după cum urmează de la 412,5 la 750 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 90 la 180 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani 3 luni.

Potrivit art. 67 alin. (1), (3), (4) din Codul penal, munca neremunerată în folosul comunității constă în antrenarea condamnatului, în afara timpului serviciului de bază sau de studii, la muncă, determinată de autoritățile administrației publice locale. În caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni. Munca neremunerată în folosul comunității nu poate fi aplicată militarilor prin contract și persoanelor care nu au atins vârsta de 16 ani.

Prin urmare, având în vedere circumstanțele de fapt și normele menționate, consideră că aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în mărime

de 100 ore, va contribui la corectarea inculpatei și prevenirea comiterii altor infracțiuni.

Termenul de executare a pedepsei în privința lui Surdu Natalia se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Controlul asupra comportării și executării de către Surdu Natalia a pedepsei stabilite prin prezenta sentință, se pune în obligația organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acesteia.

În temeiul art. 67 alin. (2²) din Codul penal, Surdu Natalia va semna un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 (cinci) zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărei rază teritorială își are domiciliul.

Cu referire la măsura preventivă

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în *dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă când sentința va deveni definitivă.*

În contextul dezbaterilor judiciare, procurorul, inculpata și apărătorul acestuia nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatei.

Având în vedere că sentința nu este definitivă din momentul pronunțării, instanța de judecată, pentru a asigura punerea în executare a pedepsei, consideră oportună, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe, de a-i aplica în privința lui Surdu Natalia măsura preventivă sub forma de obligare de a nu părăsi țara.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.

Prin ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict din 23 martie 2023, a fost dispusă recunoașterea în calitate de corp delict în cadrul cauzei penale a telefonului mobil de model „*****”, de culoare gri, cu IMEI 1: ***** și IMEI 2: ***** (f.d. 25), care potrivit ordonanței privind restituirea obiectului către proprietar din 26 mai 2023 și recipisei din aceeași dată (f.d. 26-27), a fost transmis spre păstrare proprietarului Carauș Sergiu și care potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală, urmează să rămână în proprietatea acestuia după rămânerea definitivă a sentinței.

Cu privire la cheltuieli judiciare

Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare nu a solicitat încasarea din contul inculpatei Surdu Natalia în beneficiul Statului a unor mijloace bănești cu titlu de cheltuieli judiciare.

Cu privire la latura civilă

Instanța concretizează că în cadrul ședințelor de judecată, partea civilă Carauș Sergiu nu a înaintat o cerere de chemare în judecată și nu s-a prezentat în vederea expunerii asupra prejudiciului cauzat.

Astfel, instanța conchide că în privința părții civile care nu a depus o acțiune civilă în formă scrisă, îi sunt aplicabile prevederile art. 221 alin. (5) din Codul de procedură penală care indică că persoana care nu a înaintat acțiunea civilă în cadrul procesului penal, precum și persoana a cărei acțiune civilă a rămas nesoluționată, au dreptul de a înainta o asemenea acțiune separată în ordinea procedurii civile.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale și a probelor cercetate în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 67, 80¹ din Codul penal, articolelor 162, 221, 329, 340, 364¹, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se recunoaște vinovată **Surdu Natalia ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, și în baza acestei Legi, prin aplicarea art. 80¹ din Codul penal i se stabilește pedeapsa în mărime de 100 (*o sută*) ore de munca neremunerată în folosul comunității.

Termenul de executare a pedepsei în privința lui **Surdu Natalia ******* se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Controlul asupra comportării și executării de către **Surdu Natalia ******* a pedepsei stabilite prin prezenta sentință, se pune în obligația organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acesteia.

În temeiul art. 67 alin. (2²) din Codul penal, **Surdu Natalia ******* va semna un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 (cinci) zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărei rază teritorială își are domiciliul.

Instanța de judecată explică că, conform art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se aplică în privința lui Surdu Natalia, până la rămânerea definitivă a sentinței, măsura preventivă sub forma de *obligare de a nu părăsi țara*.

Corpul delict:

- telefonul mobil de model „*****”, de culoare gri, cu IMEI 1: ***** și IMEI 2: *****, care a fost transmis spre păstrare proprietarului Carauș Sergiu, urmează să rămână în proprietatea acestuia după rămânerea definitivă a sentinței.

Sentița este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediu* Buiucani).

**Președintele ședinței,
judecător
BEJENARI**

Olga